



"Ítróttarnátt":

Ein sunn sál ...

Sjálvt treisku veður-gudarnir lótu seg lokka av góða hýrin-um í Klaksvík friggjakvöldið. Tað var KÍ, sum skipaði fyri stórarítróttarnátt, sum eisini var liður í 100 ára hátíðarhaldinum hjá KÍ og 85 ára føðingardegnum hjá Norðoya Sparikassa

ÍTRÓTTARNÁTT

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

Tað var ikki frítt, at tað hevði hug at dryppa eitt sindur eina løtu, meðan bíðað varð eftir skráðgonguni, sum var á veg niðan á økið frammanfyri KÍ-høllini, har fyrsta Ítróttarnáttin í Føroyum skuldi setast. Men fólk vóru í góðum hýri og ílatin eftir eitt sindur av hvørjum, so eingin stakk halan millum beinini. Og skjótt fylltist økið við skráðgonguni, sum kom frá Býráðshúsinum við Klaksvíkar Hornorkestri á odda umframt ítróttarfólk, skótar, Silvi, fólk á rossabaki og brandbilar.

Sparikassastjórin í treningsdrakt

Á tí festliga reyða og gula sparikassapallinum, sum var komin at standa við KÍ-høllina, vóru tað Steinbjørn Jacobsen, borgarstjóri og Eyðfinn Reyðberg, Sparikassastjóri, sum skuldu seta Ítróttarnáttina. Steinbjørn nýtti høvið at takka KÍ fyri tað framúr góða arbeiðið, felagið ger fyri børnini og ungdomin í bynum og minti á, hvussu nógv av teimum, sum nú fremja stór

ítróttaravrik bæði her í Føroyum og uttanlanda, byrjaðu í KÍ.

Sparikassastjórin hevði latið seg í treningsdrakt hetta kvöldið, og tað var ikki bara tí, hann kanska ætlaði sær at taka lut í onkrum av tiltøkunum seinni. Skemtandi viðgekk Eyðfinn, at tað mest var tí, at so sást búkurin ikki so væl, og hann var nokk heldur ikki tann einasti, sum var farin at tiva av at fylgja skráðgonguni stutta strekkið niðan til KÍ-høllina.

Jú, vit vóru nokk fleiri, sum áttu at rørt okkum meir, og tað var netupp eitt av endamálnum við ítrótt-

arnáttini. Og nú, hon var sett, var ongin umbering longur fyri ikki at finna onkra ítróttargrein ella okkurt frítíðarítriv at fara í holt við.

Okkurt til øll

Tiltakið var skipað soleiðis, at øll ítróttar- og frítíðarfeløgini vóru at finna á hvør sínum stað ymsastaðni í býnum. Har vistu tey fram, hvat tey vanliga takast við, og hevði tú hug at royna, var bara at halda seg fram-at. Umframt vanliga virksemd hjá feløgnum, var í flestu forom eisini okkurt serligt á skránni.

Klaksvíkar Hornorkestur, ítróttarfólk, skótar, Silvi, brandbilar og fólk á rossa-baki lutu í skráðgonguni, sum byrjaði Ítróttarnáttina í Klaksvík friggjakvöldi

Ítróttarnáttin endaði við hugnaligari kvöldsetu í KÍ-høllini, har eini 500 fólk vóru savnaði til felagssang og heita súpan.

Positivur hugburður

Fyrirreikarnir lótu sera væl at fyrstu royndini at hava eina Ítróttarnátt í Klaksvík. Treyðugt so, okkurt kundi verið gjørt øðrvísi, men hinvegin var hetta eisini eitt høvi at gera sær nakrar royndir, ein kann læra av til næstu ferð.

Finn Johannessen, samskipari, sigur, at hann framvegis er púra ovfarin av tí ótrúliga positiva hugburði, øll hava sýnt bæði Ítróttarnáttini og hinum tiltøkunum í sambandi við 100 ára hátíðarhaldið hjá KÍ. Tey flestu av hesum tiltøkunum hava verið rættiliga nógv øðrvísi, enn tað, fólk eru von við, og tí hava tað verið lótur, har fyrirreikarnar hava ívast eitt sindur í, hvussu fólk fóru at taka ímóti hesum. Men tað hevur als ikki verið neyðugt, og stóra undirtøkan hevur bert stimbrað hugin til at endurtaka í hvussu er summi av tiltøkunum aftur næsta ár, sigur Finn Johannessen.

Ítróttar-gudstænasta



Vit stremba øll eftir einum máli - tað veri seg at sleppa í himmalin ella á 1. lið í fót-bóliti - har kenst av at vera millum tey út-tiknu er tann sama.

Hetta var millum annað boðskapurin á ítróttargudstænastun í Christianskirkjuni mánakvöldið

KÍ 100 ÁR

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

Mánakvöldið skipaði KÍ fyri ítróttargudstænastu í Christianskirkjuni í Klaksvík í sambandi við 100 ára hátíðarhaldið hjá felagnum. Heilt fitt av fólki hevði

leitað sær í kirkju hetta kvöldið, og tað var ein rættiliga sermerkt sjón at síggja størsta partin av kirkjuljóðnum vera ílatin bláu og hvítu KÍ treningsdraktirnar.

Byggja brýr

Finn Johannessen, samskipari, sigur, at ætlanin við hesi ítróttargudstænastu fyrst og fremst var ein roynd at vísa, hvussu tað andaliga og tað ítróttarlaga kann sameinast, heldur enn at fokusera uppá skilnaðin teirra millum, sum vit annars ofta hava lyndi til.

Dagsins tekstur, um tú kanst kalla tað so, snúði seg um, hvussu vit í øllum lívs-ins verki stremba fram móti einum máli, tað veri seg í

himmalinum ella á 1.deild í fót-bóliti. Pól Johannessen, trúboðari tosaði um ta vælsignaðu kenstluna, tað er, at verða úttikin til liðið, og hvussu vit øll kunnu fáa lut í hesi kenstlu á evsta degi við at trúgva. Atli Danielsen, 1. deildar- og landsliðsleikari tosaði um persónliga trúgv, og hvussu hendan altíð hevði hjálpt honum, tá tað sá daprast út við ítróttarlaga avrikunum. Aftaná andaktirnar spældi vælumtókta kristni rock-bólkurin I AM tvey lög, har annað eisini snúði seg um at seta sær eitt mál, "Heaven is my goal". Síðani endaði Niels Pauli Danielsen, sóknarprestur, ítróttarguds-tænastuna.



Lítillir og stórir smádreingir kappaðust um at sleppa at spæla við fjarstýrdu bátarnar hjá RC-felagnum



Ein rættur skóti má sjálvandi vera í skótábúna



Tað var skjótt, at smágenturnar lærdu seg at kemma rossunum hjá Rossafelagnum



Kristni rockbólkurin I AM sungu eisini um at seta sær eitt mál í sanginum "Heaven is my Goal" á ítróttargudstænastuni í Christianskirkjuni mánakvöldið



Ein stóur partur av kirkjuljóðnum á ítróttargudstænastuni var ílatin bláu og hvítu KÍ treningsdraktirnar



Steinbjørn Jacobsen, borgarstjóri, og Eyðfinn Reyðberg, Sparikassastjóri, settu Ítróttarnáttina



Sjálvandi var Silvi við, tá gentur úr Klaksvíkar Fimleikarfelag dansaðu Silvadansin

